Maria João Pires: sensibilitat i intimitat

Dins les circumstàncies actuals, la temporada Ibercamera a Girona està esdevenint un genuí acte de resistència, entaulant adaptacions en lloc de cancel·lacions. Així, en la impossibilitat de visitar-nos, per segon any consecutiu, la pianista argentina Marta Argerich, es va poder programar en lloc seu la portuguesa Maria João Pires, dimarts passat, flanquejada per l'Orquestra Da Camera.

La lisboeta va repetir el concert Jeunehomme de Mozart, amb el qual ja ens havia delectat fa dos anys, però tampoc ens hem de queixar: en el seu gènere, l'obra és una autèntica síntesi del geni de Salzburg i Pires és una de les grans especialistes internacionals del seu repertori, com ho va tornar a demostrar amb exquisida sensibilitat. Dúctil, dactilar i bressolaire, la seva apropiació és un Mozart de llum, humanista i il·lustrat, defugint la visió sovint tipificada del compositor austríac com a enfant terrible.

La interpretació també va sonar íntima, degut a l'assistència reduïda i sobretot a com l'orquestra es va disposar en forma de ferradura, i dreta, al voltant de la pianista. La formació catalana, de fet, ja havia convençut el públic, quan abans va oferir, sense necessitat de director, la cèlebre i meravellosa Serenata per a cordes de Txaikovski, gran melodista i herald de bellesa. Els músics visiblement s'ho passaven bé a l'escenari, i malgrat el format reduït, van imprimir amplitud a la peça, transmetent amablement el seu aire de vals, melancòlic i quasi fin de siècle.

Per al final, Maria João Pires va reclutar una violinista i una violoncel·lista de l'orquestra per regalar en el bis l'Allegretto (WoO 39) de Beethoven. La vesprada acabava plàcida i plaent, com totes haurien de ser.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 18-02-2021, Pàgina 33
-El Punt Avui. Nacional 18-02-2021, Pàgina 27

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1926257-maria-joao-pires-sensibilitat-i-intimitat.html